

tende til at gøre Forholdene bedre for de indvandrede. Jeg skal tillade mig lige at oplæse et Par Linier af den Beslutning, der blev tagen ved den nævnte Kongres, og som indeholder nogle af de Krav, der stilles til Lovgivningen i de forskellige Lande om Forholdene overfor de indvandrede Arbejdere. Det hedder saaledes: „Kongressen anbefaler 1) Forbud mod Ud- og Indførsel af Arbejdere, der ved Kontrakt ere berøvede deres fri Raadighed over deres Arbejdskraft og Lønvilkaar; 2) En Arbejderbeskyttelseslovgivning, bestaaende i Forkortelse i Arbejdstiden, Gennemførelse af Minimalløn, Afskaffelse af Udsvedningssystemet, Regulering af Hjemmearbejdet, streng Kontrol med Bolig- og Sundhedsforhold“. Det er nogle af de vigtigste Krav, der stilles med Hensyn til Indvandringsspørgsmaalet.

Selv om det nu vel kan siges, at der i det forelagte Lovforslag er adskillige Mangler i Retning af Oplydelse af disse fra Socialdemokratiets Side stillede Krav, forsøger Forslaget dog at opfylde nogle af de berettigede Krav i saa Henseende. Vi komme ved dette Lovforslag ind paa en sund og formaalstjenlig Lovgivning om denne for saa mange Arbejdere uhyre vigtige Sag. Det kan jo ikke nægtes, at Indførsel af fremmede Arbejdere her til Landet til Tider har haft i høj Grad utiltalende Former. Man er ofte bleven fyldt af Uhyggefølelse, naar man rundt omkring har truffet paa Karavaner af polske og andre Arbejdere, der i Flokke ere gaaede omkring og have fremstillet deres Usselhed, elendige Paaklædning og fortrykte og forkuede Udseende. Disse Flokke have været et saadant levende Vidnesbyrd om Kapitalismens Evne til at finde og udbytte de mest værgeløse Arbejdere, der kunne findes i Verden. En Mængde af disse Folk, der ere komne fra Polen, Galizien osv., er Folk, som hverken kunne læse eller skrive og i øvrigt i høj Grad ere underkuede i Hjemlandet og i høj Grad ukultiverede, og som der derfor er Mulighed for at undertrykke og udbytte i højere Grad end mere kultiverede Arbejdere. Jeg omtalte ved Finanslovens første Behandling, paa hvilken gemen Maade disse fremmede Arbejdere ofte lokkes ind i Landet under Foregivende af at skulle udføre et Arbejde, de ere vant til, og naar de saa ere komne hertil, hensættes de til Arbejde, de slet ikke kende og ikke ere fæstede til at udføre. Jeg skal ikke komme videre ind paa de mange slette Handlinger, der ere udøvede overfor disse Folk. Jeg ved vel, at

det ikke, i alt Fald ikke altid, er Arbejdskøberne her i Landet, der bære Skylden herfor, men at det er de Mellemagenter, som besørge Indførselen, der vel som oftest have Skylden for denne lumpne Handlemaade. Men til Trods derfor vil jeg dog sige, at ogsaa fra Arbejdskøbernes Side udvises der ofte Mangel paa Hensyntagen til disse Folk, og den Maade, paa hvilken man i det hele behandler disse Folk, viser, hvorledes man omtrent regner dem for noget andet end Mennesker, i alt Fald ikke for Mennesker, der skal tages det samme Hensyn til som til vore Landsmænd. En Annonce, der fandtes i „Sorø Amtstidende“, viser saaledes, i hvor høj Grad det er Tilfældet. Det hedder i den: „Polakker indkomme i Dagene omkring den 26. Marts og kunne faas fra 2 Stykker og i større Antal ved Henvendelse til N. N. pr. Slagelse“. Det er ganske, som man averterer med Pattegrise og lignende! de kunne faas fra 2 Stykker op til flere ved Henvendelse der og der. Det forekommer mig derfor, det er paa Tide at begynde at regne disse Folk for Mennesker, og jeg har den sikre Tro, at dette vil ske ved en Lovgivning som den, der her foreslaas paabegyndt, der beskytter dem som Mennesker, regner dem for saadanne og netop paa Grund af denne bedre Behandling giver dem Mulighed for at blive højnede og som Følge deraf betydelig bedre, end de ganske sikkert ofte nu ere. Men ikke alene disse Menneskers Kultur trænger til at blive højnet; ogsaa de Mennesker, der avertere paa den Maade, jeg her har nævnt, og som gennem adskillige Aar have behandlet Polakker og andre udenlandske Arbejdere paa en højst uheldig Maade, trænge til at faa deres Kultur højnet, og det haaber jeg ogsaa vil ske ved dette Lovforslags Gennemførelse.

Jeg har en Mængde Oplysninger om de Bolig- og Arbejdsforhold, som de udenlandske Arbejdere hidtil have levet under. Jeg skal ikke komme stærkt ind paa dette betydelige Materiale, saa meget mindre som jeg forventer, at det er Meningen at gennemføre dette Lovforslag ret hurtigt. Jeg skal blot nævne, at det er oplyst for mig, at Arbejdslønnen er ret lav. Den opgives til 1 Kr.—1 Kr. 80 Øre for 374 Arbejdere, fra hvem jeg har faaet Oplysning, og der var kun 30 af disse 374, som vare paa højest Løn, 1 Kr. 80 Øre. Arbejdstiden angives i Almindelighed til 10—12 Timers effektiv Arbejdstid, altsaa foruden Spisetiderne. Men det, der navnlig har været slemt i den Tid, vi have